Stuk **862** (2001-2002) – Nr. 3

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

29 januari 2002

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heren Eric Van Rompuy, Francis Vermeiren, Bruno Tobback, Ludo Sannen en Etienne Van Vaerenbergh –

houdende de organisatie van het parlementair onderzoek

VERSLAG

namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door mevrouw Mieke Van Hecke

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Norbert De Batselier.

Vaste leden :

de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Brigitte Grouwels, de heer Mark Van der Poorten, mevrouw Mieke Van Hecke ;

de heren André Denys, Marc van den Abeelen, Francis Vermeiren, Paul Wille ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire ;

de heren Norbert De Batselier, Leo Peeters ;

de heer Dirk Holemans ;

de heer Sven Gatz.

Plaatsvervangers :

de heren Boudewijn Laloo, Luc Van den Brande, Eric Van Rompuy, Jan Verfaillie ;

de heren Louis Bril, Frans De Cock, Karel De Gucht, Gilbert Van Baelen ;

de heren Felix Strackx, Herman De Reuse, Miel Verrijken ;

de heren Gilbert Bossuyt, Dany Vandenbossche ;

de heer Jos Geysels ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh.

Zie :

862 (2001-2002)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

– Nr. 2 : Amendementen

INHOUD

Blz.

I. Inleidende uiteenzetting door de heer Bruno Tobback, mede-indiener 4

II. Algemene bespreking 4

III. Artikelsgewijze bespreking en stemming 4

IV. Stemming over het geheel 8

Tekst aangenomen door de commissie 9

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken besprak op 4 december 2001, 15 januari 2002 en 24 januari 2002 het voorstel van decreet van de heren Eric Van Rompuy, Francis Vermeiren, Bruno Tobback, Ludo Sannen en Etienne Van Vaerenbergh houdende de organisatie van het parlementair onderzoek.

I. Inleidende uiteenzetting door de heer Bruno Tobback, mede-indiener

De heer *Bruno Tobback*, mede-indiener, verklaart dat de indieners van het voorstel de Vlaamse regeling inzake parlementair onderzoek, die dateert van 1984, willen afstemmen op de in 1996 gewijzigde federale wetgeving terzake. Daarbij wordt ook rekening gehouden met de ervaring die men heeft opgedaan in de door het Vlaams Parlement opgerichte onderzoekscommissies.

Het decreet van 1984 wordt gemoderniseerd en aangepast aan de gewijzigde omstandigheden. In het voorstel wordt de werking van een onderzoekscommissie duidelijk geregeld, en worden concrete richtlijnen ingeschreven. Zo worden onder meer de geheimhoudingsplicht van de parlementsleden en van de andere betrokkenen, en de verhouding tussen het parlementair en het gerechtelijk onderzoek vastgelegd.

II. Algemene bespreking

De heer *André Denys* geeft een overzicht van de inhoud van het voorstel van decreet :

– iedereen die aanwezig is bij een niet-openbare vergadering van een onderzoekscommissie is onderworpen aan een plicht tot geheimhouding ;

– er wordt verwezen naar de in het Wetboek van Strafvordering omschreven onderzoeksmaatregelen, waarvan het Vlaams Parlement alleen gebruik kan maken met het oog op het verzamelen van informatie ;

– voor het verrichten van concrete onderzoeksdaden kan de onderzoekscommissie beroep doen op een magistraat ;

– het principe dat een parlementaire onderzoekscommissie inzage kan krijgen in dossiers van een lopend gerechtelijk onderzoek wordt erkend, met dien verstande dat het gerechtelijk onderzoek niet mag worden gehinderd ;

– de getuigen, tolken en deskundigen hebben tegenover het parlement, de onderzoekscommissie of de door hen aangestelde magistraat dezelfde rechten en verplichtingen als tegenover een onderzoeksrechter ;

– eenieder kan worden gedwongen om als getuige te verschijnen ;

– indien de complexiteit van het onderzoek zulks vereist, kan de onderzoekscommissie zich laten bijstaan door deskundigen ;

– de plicht om het onderzoek af te ronden met een verslag over de werkzaamheden en om dat verslag openbaar te maken benadrukt het doel van het onderzoek, namelijk het inwinnen van informatie ;

– wanneer het openbaar ministerie door een onderzoekscommissie in kennis wordt gesteld van het vermoeden dat een getuige, een tolk of een deskundige een valse getuigenis of een valse verklaring heeft afgelegd, kan het een gerechtelijk onderzoek starten.

Mevrouw *Mieke Van Hecke* verklaart dat haar fractie, die het voorstel mee heeft ingediend, de uitgangspunten ervan onderschrijft.

III. Artikelsgewijze bespreking en stemming

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikelen 1 en 2

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden eenparig aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 3

Mevrouw *Mieke Van Hecke* vraagt om het voorstel van decreet en het voorstel tot wijziging van het reglement dat eruit volgt, goed met elkaar te vergelijken. Sommige regelingen zijn immers onterecht in beide voorstellen opgenomen. Zo bepaalt artikel 3 van het voorstel van decreet enigszins overbodig dat het parlement moet voorzien in de middelen die nodig zijn voor de uitvoering van het parlementair onderzoek. Die bepaling hoort eerder thuis in het reglement, en is trouwens ook opgenomen in het voorstel tot wijziging van artikel 84 van dat reglement.

De heer *Norbert De Batselier* wijst erop dat een deel van de regelgeving dikwijls bewust wordt overgenomen in het reglement. Soms is het goed om iets te herhalen. In casu heeft men in het voorstel van decreet het principe opgenomen, dat het parlement de nodige middelen ter beschikking moet stellen. In het voorstel tot wijziging van het reglement worden slechts de uitvoeringsmodaliteiten vastgelegd. Hij stelt dan ook voor om artikel 3 niet te schrappen of te amenderen.

De heer *André Denys* bevestigt dat de leesbaarheid van het reglement soms gebaat is bij het overnemen van regelgeving.

De heer *Bruno Tobback* acht het belangrijk en zelfs noodzakelijk, dat het ter beschikking stellen van de nodige middelen aan een onderzoekscommissie bij decreet wordt geregeld. Zo voorkomt men dat een onderzoekscommissie kan worden drooggelegd door een meerderheid in het parlement of in het bureau. De kosten van een onderzoekscommissie kunnen overigens veel hoger liggen dan die van een gewone commissie.

De heer *Norbert De Batselier* sluit zich daarbij aan : men mag de bewegingsvrijheid van een onderzoekscommissie niet beperken door haar geen middelen ter beschikking te stellen.

Het artikel wordt eenparig aangenomen met 9 stemmen.

HOOFDSTUK II

De openbaarheid van het parlementair onderzoek

Artikel 4

Mevrouw *Mieke Van Hecke* is van mening dat artikel 4 te weinig garanties biedt met het oog op het onbekend blijven van de identiteit van de getuigen en van hun getuigenis. Zij verwijst naar de toelichting, waarin staat dat de onderzoekscommissie kan beslissen om bepaalde informatie uit een niet-openbare vergadering op te nemen in het eindverslag. Het is belangrijk dat men daarover een beslissing moet nemen. In dat geval moet men wel de grootst mogelijke inspanning leveren om het geheim van de identiteit van de getuigen en van de herkomst van de gegevens te garanderen. De huidige formulering van artikel 4 legt echter alleen de verplichting op om de namen van de betrokkenen te schrappen.

Een mogelijke oplossing kan erin bestaan om expliciet te bepalen dat de commissie moet beslissen om bepaalde gegevens op te nemen in het eindverslag. Dat biedt meer garanties dan de huidige formulering. Informatie die in het openbaar werd verkregen kan men sowieso opnemen in het verslag. Daarnaast kan men beslissen om ook informatie die werd verkregen achter gesloten deuren te verwerken in het eindverslag. In dat geval moet de identiteit van de betrokkenen geheim blijven. Zolang die gegevens niet zijn opgenomen in het verslag, geldt een absolute geheimhouding.

Volgens de heer *Norbert De Batselier* is de toelichting op dat punt inderdaad duidelijker dan het dispositief. Het overnemen van de formulering uit de toelichting zou dus wel degelijk een zekere meerwaarde bieden. Hij benadrukt wel dat men de informatie die wordt verkregen naar aanleiding van niet-openbare vergaderingen moet kunnen gebruiken. De plicht tot geheimhouding mag het niet onmogelijk maken om een eindverslag op te stellen. Een besloten vergadering heeft immers niet alleen tot doel om de betrokkenen te beschermen, maar ook om het onderzoek ten goede te komen.

De heer *André Denys* meent dat een dergelijke bepaling geen meerwaarde biedt, aangezien de com-

missie altijd het eindverslag moet goedkeuren. Hij stelt voor om in artikel 4 niet alleen te bepalen dat de identiteit van de getuigen geheim moet blijven, maar ook dat men bij het verwerken in het eindverslag van tijdens niet-openbare vergaderingen verkregen informatie, rekening moet houden met het delicate karakter ervan. Men zou ook kunnen bepalen dat de informatie uit niet-openbare vergaderingen die niet wordt opgenomen in het eindverslag, geheim is. Informatie die wel wordt opgenomen in dat verslag is niet langer geheim.

Mevrouw *Mieke Van Hecke* is het daar niet mee eens. In dat geval kan men slechts bepalen wat geheim is op het ogenblik dat het verslag al klaar is. Het principe is echter dat alles geheim is, behalve wat in het verslag wordt opgenomen.

De heer *Bruno Tobback* is van mening dat het voorgestelde artikel 4 reeds de nodige garanties biedt. Zoals elke commissie is ook een onderzoekscommissie verantwoordelijk voor haar eindverslag. De geheime informatie die niet wordt verwerkt in het eindverslag, blijft onderworpen aan de absolute geheimhoudingsplicht. In artikel 4 staat ook expliciet dat de identiteit van de getuigen geheim blijft.

Volgens mevrouw *Mieke Van Hecke* staat wel in de toelichting, maar niet in het voorgestelde artikel 4, dat achter gesloten deuren verkregen informatie in principe niet wordt opgenomen in het eindverslag. De regel is de geheimhouding, de uitzondering dat men beslist om dergelijke informatie toch op te nemen in het verslag.

De heer *Bruno Tobback* vindt dat men een onderscheid moet maken tussen een onderzoekscommissie en een rechtbank. Vergaderen achter gesloten deuren biedt aan de getuigen de mogelijkheid om vrijuit te spreken en informatie mee te delen. Wat getuigen zeggen achter gesloten deuren is in principe altijd geheim. De bescherming van de getuigen is de enige reden voor die geheimhouding. Dat betekent niet dat men de verkregen informatie niet kan gebruiken om in het eindverslag tot conclusies te komen. De commissie, die als enige bevoegd is om haar verslag op te maken, kan dus beslissen om bepaalde relevante informatie op te nemen.

Indien men extra bescherming wil bieden aan de getuigen, moet men inschrijven dat achter gesloten deuren prijsgegeven informatie slechts kan worden opgenomen in het eindverslag, indien men kan garanderen dat de identiteit van de getuigen niet publiek wordt, rechtstreeks noch onrechtstreeks. Indien dat toch zou gebeuren, kan de betrokkene het parlement aanspreken op zijn verantwoordelijkheid. In de tekst van artikel 4 moet men dan stellen dat “die informatie slechts in het eindverslag kan verwerkt worden, voor zover de identiteit van de getuigen en de identiteit van de door de getuigen genoemde personen geheim blijft”.

Mevrouw *Mieke Van Hecke* is het eens met de door de heer Tobback voorgestelde formulering.

Om artikel 4 in die zin te wijzigen dienen de heren Eric Van Rompuy, Francis Vermeiren, Bruno Tobback, Ludo Sannen en Etienne Van Vaerenbergh amendement nr. 1 in (*Parl. St.* Vl. Parl. 2001-2002, nr. 862/2).

Het amendement wordt eenparig aangenomen met 9 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel wordt eenparig aangenomen met 9 stemmen.

HOOFDSTUK III

De uitoefening van het parlementair onderzoeksrecht

AFDELING 1

Onderzoeksmaatregelen

Artikelen 5 tot 8

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden eenparig aangenomen met 9 stemmen.

AFDELING 2

Getuigen, tolken en deskundigen

Artikelen 9 tot 11

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden eenparig aangenomen met 9 stemmen.

HOOFDSTUK IV

Het afsluiten van het parlementair onderzoek

Artikel 12

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt eenparig aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 13

Volgens mevrouw *Mieke Van Hecke* moet er altijd een eindverslag zijn, opdat het onderzoek zou zijn afgesloten. Alleen indien de bevoegdheid van de commissie vervalt als gevolg van de vernieuwing van het parlement en geen nieuwe commissie wordt geïnstalleerd, kan het onderzoek worden afgesloten zonder eindverslag.

De heer *Norbert De Batselier* bevestigt dat : zonder eindverslag is het onderzoek in principe niet afgesloten.

De heer *Etienne Van Vaerenbergh* verwijst naar de toelichting, die bepaalt dat de verplichting om het eindverslag openbaar te maken de interne werking van het parlement overstijgt, en dus decretaal moet worden geregeld. De wijze waarop het verslag van de onderzoekscommissie wordt behandeld, wordt geregeld in het reglement.

Het artikel wordt eenparig aangenomen met 9 stemmen.

HOOFDSTUK V

Strafbepalingen

Artikel 14

Amendement nr. 2 van de heren Eric Van Rompuy, Francis Vermeiren, Bruno Tobback, Ludo Sannen en Etienne Van Vaerenbergh (*Parl. St.* Vl. Parl. 2001-2002, nr. 862/2) strekt ertoe om, naar analogie met de federale regeling, de volksvertegenwoordigers die de geheimhoudingsplicht schenden, uitsluitend te onderwerpen aan de in het reglement vastgelegde sancties.

Mevrouw *Mieke Van Hecke* wijst erop dat het voorstel van decreet uitdrukkelijk afwijkt van de federale wetgeving, waarin gesteld wordt dat een parlementslid dat de plicht tot geheimhouding schendt, gestraft wordt met de in het reglement voorziene sancties. Zij vreest de penalisering van het controlerecht van mandatarissen, en pleit voor de nodige voorzichtigheid inzake het strafrechtelijk beoordelen en beteugelen van parlementair werk.

Dat betekent echter niet dat de schending van de geheimhoudingsplicht geen ernstig vergrijp zou zijn. Daarom moet men voor de parlementsleden, zoals op federaal niveau, een sanctie inschrijven in het reglement, in plaats van te verwijzen naar het Strafwetboek. Zo wordt de strafrechtelijke immuniteit van het parlementslid voor zijn parlementaire werkzaamheden bevestigd.

In het voorstel tot wijziging van het reglement is een dubbele sanctie ingeschreven, met name het verbod om tijdens dezelfde legislatuur nog deel uit te maken van een onderzoekscommissie, en een financiële sanctie. Op die manier voorziet men in intern controlerecht en interne sanctionering : men beoordeelt zelf of de plicht tot geheimhouding al dan niet is geschonden.

Volgens de spreker is het dus verantwoord om inzake controle en sanctionering van de schending van de geheimhoudingsplicht een onderscheid te maken tussen volksvertegenwoordigers en niet-parlementsleden. Wanneer zij deelnemen aan de werkzaamheden van een onderzoekscommissie bevinden ze zich immers niet in een gelijke situatie. Het amendement voert dus geen ongelijke behandeling in, maar een gerechtvaardigd onderscheid, rekening houdend met de specifieke situatie binnen een onderzoekscommissie.

De meeste andere leden sluiten zich aan bij de opmerking van mevrouw Van Hecke.

De heer *André Denys* staat eerder terughoudend tegenover het inschrijven van een verschillende behandeling voor parlementairen en niet-parlementairen.

Het amendement wordt eenparig aangenomen met 9 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel wordt eenparig aangenomen met 9 stemmen.

Artikelen 15 tot 18

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden eenparig aangenomen met 9 stemmen.

HOOFDSTUK VI

Opheffings- en overgangsbepalingen

Amendement nr. 3 van de heren Eric Van Rompuy, Francis Vermeiren, Bruno Tobback, Ludo Sannen en Etienne Van Vaerenbergh (*Parl. St.* Vl. Parl. 2001-2002, nr. 862/2) strekt ertoe om het opschrift van hoofdstuk VI te vervangen.

Het amendement wordt eenparig aangenomen met 9 stemmen, en het opschrift van Hoofdstuk VI wordt daarmee vervangen.

Artikel 19

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt eenparig aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 20

Amendement nr. 4 van de heren Eric Van Rompuy, Francis Vermeiren, Bruno Tobback, Ludo Sannen en Etienne Van Vaerenbergh (*Parl. St.* Vl. Parl. 2001-2002, nr. 862/2) strekt ertoe om artikel 20 te schrappen.

Mevrouw *Mieke Van Hecke* wijst erop dat het decreet pas na 1 januari 2002 in werking zal treden, zodat dit artikel zijn belang verliest.

Mevrouw *Hilde De Lobel* sluit zich daarbij aan.

Het amendement wordt eenparig aangenomen met 9 stemmen, waardoor artikel 20 komt te vervallen.

IV. Stemming over het geheel

Het voorstel van decreet houdende de organisatie van het parlementair onderzoek wordt eenparig aangenomen met 9 stemmen.

De verslaggever, *De voorzitter,*

Mieke VAN HECKE Norbert DE BATSELIER

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt het parlementair onderzoek zoals bedoeld in artikel 40 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Artikel 2

Het Vlaams Parlement, hierna het parlement te noemen, verricht het onderzoek zelf of stelt daartoe uit zijn midden een commissie aan.

Bij het starten van een parlementair onderzoek, omschrijft het parlement het kader waarbinnen de opdracht verricht wordt. De werkzaamheden verlopen volgens de regels die het parlement bepaalt.

Artikel 3

Het parlement stelt onmiddellijk de middelen ter beschikking die nodig zijn voor de uitvoering van het parlementair onderzoek.

HOOFDSTUK II

De openbaarheid van het parlementair onderzoek

Artikel 4

De informatie die tijdens of naar aanleiding van de niet-openbare vergaderingen bekend gemaakt wordt, is geheim. De geheime informatie kan slechts in het eindverslag verwerkt worden, voorzover de identiteit van de getuigen en de identiteit van de door de getuigen genoemde personen geheim blijft.

Met uitzondering van de volksvertegenwoordigers is iedereen die bij een niet-openbare vergadering betrokken is, verplicht vooraf onder ede te verklaren het geheime karakter van de werkzaamheden te zullen naleven.

HOOFDSTUK III

De uitoefening van het parlementair onderzoeksrecht

AFDELING 1

Onderzoeksmaatregelen

Artikel 5

Het parlement of de commissie, alsook hun voorzitters, voorzover die daartoe gemachtigd worden, kunnen alle in het Wetboek van Strafvordering omschreven onderzoeksmaatregelen nemen.

Artikel 6

Het parlement of de commissie kunnen voor het uitvoeren van onderzoeksverrichtingen die ze vooraf bepalen, een verzoek richten tot de eerste voorzitter van het hof van beroep. Die stelt één of meer raadsheren in het hof van beroep of één of meer rechters in de rechtbank van eerste aanleg van het rechtsgebied waarin de onderzoeksverrichtingen moeten geschieden, aan. Indien het gaat om het rechtsgebied van het hof van beroep van Brussel behoren de raadsheren of rechters tot de Nederlandse taalrol.

Voor de uitvoering van die onderzoeksverrichtingen staat de aangestelde magistraat onder leiding van de voorzitter van het parlement of de commissie. Hij stelt een schriftelijk verslag op waarin de resultaten van zijn onderzoek worden opgetekend.

De aangestelde magistraat kan buiten zijn ambtsgebied optreden en zijn onderzoek tot heel het Rijk uitbreiden.

Artikel 7

De onderzoeksmaatregelen die een beperking inhouden van de bewegingsvrijheid, de inbeslagnemingen van materiële goederen en de huiszoekingen, evenals het afluisteren, het kennisnemen en het opnemen van privé-communicatie en -telecommunicatie, worden verricht door de overeenkomstig artikel 6, eerste lid, aangestelde magistraat.

De artikelen 35 tot en met 39 en 90ter tot en met 90novies van het Wetboek van Strafvordering betreffende de inbeslagneming van materiële goederen en het afluisteren, kennisnemen en opnemen van privé-communicatie en –telecommunicatie worden toegepast door de magistraat, bedoeld in het vorige lid.

Artikel 8

§ 1. Wanneer het parlement of de commissie informatie willen vragen in verband met criminele zaken, correctionele zaken of politie- en tuchtzaken richten zij een schriftelijk verzoek tot de procureur-generaal bij het hof van beroep of tot de auditeur-generaal bij het Militair Gerechtshof om hun een afschrift te bezorgen van de onderzoeksverrichtingen en de proceshandelingen die zij willen bestuderen.

Indien die magistraat bij gemotiveerde beslissing meent niet te kunnen ingaan op dit verzoek, kunnen het parlement, de commissie of hun voorzitters hiertegen in beroep gaan bij het college dat opgericht werd bij artikel 4, § 5, lid 2, van de wet van 3 mei 1880 op het parlementair onderzoek.

§ 2. Wanneer inlichtingen over bestuurszaken moeten worden gevraagd, richt het parlement of de commissie een schriftelijk verzoek tot de bevoegde minister, die aan dat verzoek onmiddellijk gevolg geeft.

AFDELING 2

Getuigen, tolken en deskundigen

Artikel 9

Getuigen, tolken en deskundigen hebben tegenover het parlement, de commissie of de aangestelde magistraat dezelfde rechten en verplichtingen als tegenover de onderzoeksrechter.

Artikel 10

§ 1. Eenieder die verzocht wordt om als getuige te worden gehoord, is verplicht te verschijnen.

§ 2. De oproeping gebeurt schriftelijk en, zo nodig, bij dagvaarding. Dagvaardingen worden door een gerechtsdeurwaarder gedaan op verzoek, al naar het geval, van de voorzitter van het parlement, van de voorzitter van de commissie of van de aangestelde magistraat.

§ 3. Alvorens te worden gehoord, vertonen de getuigen de uitnodiging of de dagvaarding waarbij zij worden opgeroepen om te getuigen ; daarvan wordt melding gemaakt in het proces-verbaal. Voor zijn verhoor geeft de getuige zijn naam, voornamen, beroep, plaats en datum van geboorte en woonplaats. De getuigen leggen vervolgens de eed af, bepaald in artikel 75 van het Wetboek van Strafvordering.

§ 4. Onverminderd het inroepen van het beroepsgeheim, bedoeld in artikel 458 van het Strafwetboek, kan iedere getuige weigeren te getuigen wanneer hij zich door zijn verklaringen zou kunnen blootstellen aan strafvervolging. Voor elk getuigenverhoor leest de voorzitter van het parlementair onderzoek deze bepaling voor.

§ 5. Het proces-verbaal van de getuigenissen wordt getekend, hetzij onmiddellijk, hetzij uiterlijk vijftien dagen na de beëindiging van het verhoor, door de voorzitter en de getuige, nadat de getuige het gelezen en bevestigd heeft. Er mag niets tussen de regels worden geschreven ; doorhalingen en verwijzingen worden door de voorzitter en de getuige goedgekeurd en geparafeerd.

Indien de getuige weigert zijn getuigenis te tekenen, wordt daarvan melding gemaakt in het procesverbaal.

§ 6. De voorzitter van het parlementair onderzoek deelt elke getuige mee dat hij kosteloos een kopie van het proces-verbaal van zijn verhoor kan krijgen.

Artikel 11

De getuigen worden vergoed overeenkomstig het tarief van gerechtskosten in burgerlijke zaken. De vergoeding van de deskundigen wordt vastgelegd door het parlement.

HOOFDSTUK IV

Het afsluiten van het parlementair onderzoek

Artikel 12

De bevoegdheid van het parlement of van de commissie bedoeld in artikel 2 vervalt na de gehele vernieuwing van het parlement. De werkzaamheden worden geschorst door de sluiting van de zitting.

Artikel 13

Het parlementair onderzoek wordt afgesloten met een eindverslag dat openbaar is.

HOOFDSTUK V

Strafbepalingen

Artikel 14

De schending van de geheimhoudingsplicht, zoals bepaald in artikel 4, door andere personen dan de Vlaamse volksvertegenwoordigers, wordt gestraft overeenkomstig de bepalingen van artikel 458 van het Strafwetboek.

Artikel 15

Elke persoon die krachtens artikel 10 van dit decreet gedagvaard wordt als getuige en weigert te verschijnen, wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en een geldboete van vijfhonderd euro tot tienduizend euro.

Artikel 16

Diegene die schuldig is aan een valse getuigenis, de tolk en de deskundige die schuldig zijn aan valse verklaringen en diegene die schuldig is aan verleiding van getuigen, deskundigen of tolken, worden gestraft met een gevangenisstraf van twee maanden tot drie jaar.

Heeft de getuige, de deskundige of de tolk geld of een beloning aangenomen of een belofte aanvaard, dan wordt hij bovendien veroordeeld tot een geldboete van vijftig euro tot drieduizend euro. Dezelfde straf wordt toegepast op de verleider, onverminderd de andere straffen.

Een valse getuigenis is voltooid, wanneer de getuige de notulen van zijn getuigenis bevestigt en ondertekent.

Wordt de getuige opgeroepen om opnieuw te worden gehoord, dan is de valse getuigenis pas voltooid met de laatste verklaring van de getuige dat hij zijn getuigenis bevestigt.

Artikel 17

Wanneer een inbreuk wordt vermoed op artikel 16, deelt de voorzitter van het parlementair onderzoek dit mee aan de procureur-generaal bij het hof van beroep opdat daaraan gevolg wordt gegeven als naar recht.

Artikel 18

De bepalingen van Hoofdstuk VII en artikel 85 van Boek I van het Strafwetboek zijn op de in dit decreet strafbaar gestelde inbreuken van toepassing.

HOOFDSTUK VI

Opheffingsbepaling

Artikel 19

Het decreet van 20 maart 1984 houdende vaststelling van de procedure van onderzoek, gewijzigd bij decreet van 22 maart 1989, wordt opgeheven.